Ч. 63 Второк 19 марта (1 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Положенє в Македониї. — Заколоти в Бельґії.)

Вісти, які від якогось часу надходять з Македониї, починають викликувати занепокоєнє, навіть в тих політичних кругах, котрі доси не привязували надто великої ваги до македоньскої справи. Чим раз частійше доносять звідтам о появі уоруженних віддїлів, котрі не лише не уникають стрічи з турецким войском, але противно розвивають зачіпну діяльність і старають ся страхом удержати населенє в послуху. Після впевнень з Софії теперішний рух не вийшов від македоньского комітету, що має свій осідок в болгарскій столици і на котрий болгарске правительство дуже строго дає позір, лише єсть він виключно роботою бувшого президента того комітету, незвичайно рухливого і честилюбивого Бориса Сарафова. — Той Сарафов — як пише дописуватель софійский до Polit. Corresp. — єсть дивною мішаниною патріотизму, політичної невирозумілости і очайдушности. Умів він позискати собі численних приклонників серед перебуваючих в Болгариї Македонців, а улекшувала єму то обставина, що розмірно єсть богатий, коли тимчасом предсїдателї комітету Михайловский і Зончев борють ся з недостатком гроша. Сарафов зумів також при помочи проворних аґентів перетягнути на свою сторону богато маючих і видних личностий в Македониї, а при тім розвинути в тій провінциї аґітацию, а радше террор, котрому піддають ся навіть спокійні верстви населеня зі страху, аби не виставляти ся на месть шайок ворохобників, котрі не перебирають в средствах. Сарафов їздив також богато разів за границю, аби там порозумівати ся з ріжними революцийними комітетами турецких еміґрантів, котрі хотять викликати в Туреччинї загальну ворохобню і вибороти для населеня політичні полекші. Видко зі всего, що Сарафов хоче викликати між македоньскими християнами розпуку і пхнути їх до ворохобнї, котра довела би турецке правительство до насильства, а відтак стала би тою іскрою, що розпалила би на балканьскім півострові грізний огонь.

На то що діє ся в Македониї звернула вже увагу европейска дипльоматия, а найбільше австрийска і російска. Російский амбасадор в Константинополи Зіновієв в розмові з великим везиром поручав Порті, аби она з одної сторони постарала ся виперти з Македониї ворохобничі шайки, а з другої сторони, аби вздержала магомеданьске населенє від різнї християн. Такі самі представленя поробили заступники Австриї і Росиї болгарскому правительству, щоби оно старало ся не допустити до твореня ворохобничих віддїлів на болгарскій земли.

З причини борби о загальне право голосованя повтаряють ся в Бельґії від довшого часу заколоти. В неділю відбули ся нові манїфестациї в користь виборчої реформи, а іменно в Бруксели і Ґандаві.

В Бруксели похід, в котрім брали участь социялісти, лїберали і демократи та богато послів, перейшов головні улиці і задержав ся перед ратушем. Депутация вручила бурмістрови петицию і просила, аби він доручив її парляментови. Бурмістр заявив, що радо то зробить тим більше, що манїфестация відбула ся спокійно і просив депутацию, щоби ужила свого впливу, аби не прийшло до заколоченя ладу.— Подібна демонстрация відбула ся і в Ґандаві. Мимо численної участи, переважно социялїстичної публики, не прийшло нїгде до забурень. Лише вечером коло 7-ої години социялїсти заспівали перед брюксельскою біржею революцийну пісню „Нехай жиє република". — Король Леопольд виїхав в суботу до Парижа і не верне до краю аж за два тиждні. На той день призначено також і відкритє парляменту. Аґітация за загальним голосованєм викликала в краю, а то в Ґенеґові і в Ледувієр два динамітові замахи, в однім місци на бурмістра, а в другім на почту. В парляменті рішили посли социялїсти в сти так довго обструкцию аж доки не буде заведене загальне право голосованя.

Новинки.

Львів дня 31-го марта 1902.

— **П. Маршалок краєвий** гр. Андрій Потоцкий виїхав в суботу вечером на лат. сьвята до Кракова.

---

38) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Глава шеста.

Коли Нему, сим разом на ослі, вернув домів, не застав дома анї своєї господинї анї Неферти.

Перша пішла була до сьвятинї а відтак поступила і до міста, а Неферт, як би єї перла якась невидима сила, пішла до своєї приятельки, доньки короля, Бент-Анат.

Королївска палата подобала більше на мале місто як на дім[1]). Крило, де була резиденция намістника, а де ми вже заходили, було подальше від ріки, а ті будинки, в котрих мешкав король зі своєю родиною, стояли близше ріки і були передом обернені до неї

Хто плив рікою і дивив ся на резиденцию фараонів, тому представляла она величавий а заразом і привітний вид, бо не виглядала, як би лиш один величезний будинок, що стоїть посеред городів, лиш ділила ся на богато всїляких і ріжнородно побудованих.

До більшої будівлї, де були парадні сьвітлиці і другі призначені на великі торжества, прилирали симетрично з кождого боку по три ряди павільонів всїлякої величини. Всї були сполучені з собою підсїнями на стовпах або мостами, попід котрі переходили канали з водою, котрі орошали городи і надавали палаті вид міста на острові.

Всї части фараоньского замку були збудовані з легкої нїлевої цегли і красно виробленого дерева; так само були збудовані і безконечні мури, що замикали довкола резиденцию а котрих входи були украшені високими брамами, перед котрыми стояли на варті тяжко узброєні вояки.

Мури і стовпи, альтани і підсїня ба навіть і дахи були помальовані ріжнородними красками а на всїх брамах стояли високі жердки, на котрих повівали червоні і сині хоругви, коли король перебував в резиденциї. Тепер сторчали они без хоругов металевими кінцями до гори, призначеними ловити громи[2]).

По правім боці головного будинку, окружені довкола густими деревами, стояли доми женщин королївского дому а декотрі з них відбивали ся у водї, що близше або подальше окружала їх довкола. До сеї части прилирали шпихлїрі короля що тягнули ся рядами, котрих кінця не було видко, а поза середним будинком, в котрім мешкав король, стояли касарні прибочної ґвардиї і скарбниці. Ліве крило замку було призначене для двірских урядників, для множества всїлякої служби, для коний і возів володітеля.

Мимо того що короля не було дома, був в палаті Рамзеса великий рух, бо сотки городників скроплювали мураву і цьвітники, корчі і дерева; всюди ходила варта, уїздкувано конї під верх і до возів, а там, де мешкали женщини королївского двору, гуділо як в улию, увихали ся служниці та невільники, двірскі урядники та ереї.

В сїй части замку знали Неферту дуже добре. Ґвардисти і воротарі перепустили єї носилку не задержуючи єї, лиш покланяли ся їй з глубокою почестию, в городї повитав єї двірский достойник і сам повів єї до церемонника а той давши знати, що она прийшла, повів єї до комнати улюбленої доньки Рамзеса.

Помешканє Бент-Анати було на першім поверсї павільону, що стояв найблизше коло

---

[1]) В многих книжках можна стрітити погляд, що єгипскі королї мешкали в сьвятинях; а то неправда. Із сьвятинь, котрі задержали ся ще дуже добре аж до наших часів, знаємо докладно, до чого кожде місце в них було призначене; всї комнати в них були призначені на богослуженя. З памятників знов знає ся, що й королї мешкали в будинках побудованих з легкого матеріялу та що ті палати стояли посеред городів. Королївскі палати були подібні до домів вельмож, лиш були більші від них.

[2]) З написи в Дендері, яку відкрив нїмецкий учений Дїміхен, показало ся, що Єгиптяни знали вже громозводи.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Перемишлянах з ґрупи більшої посілости розписала президия Намістництва на день 10 цьвітня.

— **Іменованя.** Ц. к. Дирекция почт і телеграфів іменувала окінчених учеників середних шкіл: Иосифа Тарнавского. Евст. Будзиновского, Володим. Волошиньского, Ів. Маршаля, Фр. Сягника, Ів. Глятгого, Мар. Цеслика, Людв. Гібля, Людв. Ґонсьора, Стеф. Улевича, Володим. Стояловского, Тому Качора, Ферд. Ходзицкого, Йос. Вавжечку, Ґуст. Бабля, Теод. Невядомского, Альфр. Бруна, Альфр. Дворского, Фр. Боярского, Тад. Фатовича, Стан. Мазвского, Иос. Осовского, Ром. Федусевича, Алекс. Блажовского, Салом. Сафрина, Каз. Міднякa, Вал. Форнеля. Фр. Фішого, Март. Ладося, Жигм. Зубалевича, Мих. Вала, Жигм. Кольмінцера, Єрон. Дрозда і Негра Біля практикантами почтовими.

— **Зелізниця Ужок-Самбір.** Tygodnik Samb. Drohob. доносить, що до Відня їздила депутация з повіта турчаньского котра була у н. міністра Вітека. Він обіцяв рішучо, що будова зелізниці Ужок-Самбір розпічне ся ще сего літа.

— **З Коломиї.** Дня 20-го с. м. відбули ся в Коломиї загальні збори тамошної філії товариства „Просьвіти“. По отвореню зборів головою н. Кузьмою слідувало справоздане секретаря н. Гомика, що кидало ясне сьвітло на плодовиту працю та вельми живу діяльність, яку розвинув Виділ послідного року. Між иншими важними здобутками тої запопадливої праці — стали за почином тогож виділу отворені популярно-наукові виклади, устроювані на лад західних людових університетів. Основане бібліотеки коломийскої філії „Просьвіти“, коло котрої так щиро заходив ся голова проф. Кузьма, є річию не меншої ваги, бо принесе не аби-яку користь місцевим членам та довкрестним читальням. Справоздане касиера о. Гриньовского виказало приходів 1158 К 15 с., а розходів 646 К 93 с. Відтак приступлено до вибору нового виділу. Увійшли до него: пп. Л. Кузьма. О. Печерский, Колодницкий, др. Ол. Кульчицкий, о. Гриньовский, Біленький. Дутчак, Михалевский і Корнїй Посацкий. Слїдував реферат о огородництві знатока і довголїтного робітника на сім поли н. Пйотровского. Наступило ще кілька дрібнійших внесень і ухвал, а потому предсїдатель о. Войнаровский о 3 год. попол. замкнув збори.

— **Фальшиві гроші.** У Львові появили ся підроблені 2 сотиківки. Ріжнять ся они тим від правдивих, що орел есть викінчений грубими чертами, а корона над ним замазана.

— **Остережене перед аґентом, що продає льоси.** Суд карний в Ґрацу в Стирії остерігає перед якимсь Іваном Войтаном Пільцом, котрий під фірмою Івана П. Войтана перебував в Дрезднї, Базилеї, Арнгаймі, Амстердамі та инших містах і звідтам слав до Австриї оповістки о продажи льосів на рати. По одержаню гроший посилав він квити без нїякої вартости. Той мантїй називає ся по правдї Іван Пільц і розписує листи по польски.

— **Державні зелізниці.** В лютім с. р. виносив прихід на австр. державних зелізницях разом 15,765.590 К., з чого припадає на дохід з перевозу осіб 3,227.900 К., а проче за перевіз тягарів. В Галичині їхало того місяця зелізницями 675.800 подорожних за оплатою 1,130.900 К., тягарові поїзди перевезли 477.800 тон за ціну 3,484.400 К. На західних зелізницях Австриї перевезено найбільше леду, руди, сирого зеліза і дерева, на східних шляхах панував оживлений рух в перевозї з Росиї і Румунії до Німеччини, а з инших тягарів перевезено найбільше живих звірят, будівельного материялу і нафти. Від 1 січня с. р. дохід державних зелізниць виносив: в особовім перевозї 7,649.400 К., а в перевозї тягарів 25,510.400 К.

— **Подорож з жандармами або забобонність темних людий.** В Яворі повіта турчаньского відобрав собі жите дня 23 марта 13-літний, несповна розуму хлопець, Іван Гошовский, в той спосіб, що повісив ся на дверех стодоли. Забобонні селяни спротивились тому, щоби хлопця похоронити на кладовищи. Тамошний сьвященник о. Стояловский не видів иншої ради, як лиш зробити донесене до староства, бо була обава, що темні люди викрадуть труп і кинуть до перепливаючої туди ріки Стрия. Староство прислало жандармів на місце, котрі пильнували трупа, а відтак і асистували при похоронї. А все-таки есть ще оправдана обава, що забобонні селяни готові викопати трупа і викинути з кладовища. — Аж сором, що в двайцятім столїтю, в осередку Европи знаходять ся ще такі забобонні люди! Але й не дивниця, бо де наука й просьвіта?!

— **Оповіщене.** На підставі постанови IV. загальних зборів „Краєвого Союза кредитового“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові з 25 н. ст. марта 1902 р. дирекция повідомляє отсим **всіх** Вп. членів стоваришеня, що $5^{0}/_{0}$ дивіденди з чистого зиску за рік адміністрацийний 1901 виплачує ся кождого дня в льокали „Краєвого Союза кредитового“ (Ринок Ч. 10 І. поверх) межи годиною 12 а 1 по полудни окрім недїль і руских сьвят. Розділене дивіденди наступає в той спосіб, що цїлу дивіденду отримають члени, котрих повний удїл через цїлий рік був в стоваришеню; $^{3}/_{4}$ дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в першім чвертьроцї, $^{2}/_{4}$ дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в другім чвертьроцї а $^{1}/_{4}$ дивіденди ті члени, котрих повний удїл був зложений в третім чвертьроцї 1901 р. Дивіденди виплачує ся за предложенєм книжки удїлової. — Дивіденди непідняті до кінця року 1902 допишуть ся до удїлів дотичного члена (§. 26 статуту). — У Львові дня 28 марта 1902. — *Др. Кость Левицкий.* — *Кость Паньківский.*

Конкурс.

Головний Виділ Тов. „Просьвіта“ у Львові оголошує отсим на підставі „Статуту фонду імени Івана Череватенка на видаване премій за науково-популярні книжки“ конкурс на написане науково популярної розвідки в україньскій мові, в кзоті 200 К.

Конкурсовий твір має відповідати отсим вимогам:

Мусить бути ориґінальний, нігде еще не друкований, та популяризовати здобутки сьвітової науки.

Дотичний твір не може захвалювати неволї, панованя одного народу над другим або громадского стану над другим, а також не може бути змісту конфесийного.

Україньска мова твору мусить бути проста, зрозуміла кождому, письменному Українцеви на всьому просторі, де живуть наші люди.

Твір не може бути менший обємом як два аркуші друку, рахуючи в аркуші 40 тисяч літер.

фараонового дому. Се помешкане займала колись єї покійна мати, але коли княгиня виросла на дївицю, то король хотїв єї мати близько себе; длятого відступив він їй се красне помешкане за скоро помершої королевої, а заразом яко найстаршій донцї надав їй і деякі права, які звичайно належались лиш королевій.

Простора комната, де Неферт застала Бент-Анату, виходила на ріку.

Отвір, що служив за двері і був лиш заслонений ясною занавісою, виходив до довгої альтани з поручем, зробленим з великою штукою з позолочуваної міди, по котрім чіпали ся рожі блїдорожевими цьвітами.

Коли жінка Мени увійшла до комнати, казала княгиня як-раз кільком служницям розсунути занавісу, бо сонце клонило ся вже до заходу і надходив холод, а Бент-Анат любила в сїй порі сидїти в альтанї і з побожним чувством споглядати за заходячим Ра, котрий яко старець Тум шезав на західнім овидї поза некрополею, щоби посьвітити блаженним в підземнім сьвітї.

Помешкане Неферти було далеко красше уладжене як у княгинї. Єї матїр і Мена окружили єї тисячами хороших річий. Єї комната була оббита голубим брокатом з Сириї, вишитого сріблом, стільцї і софка були покриті материєю з піря, котру вирабляли етіопскі жінки, а котра виглядала як би грудь якоїсь птицї, вкрита ріжнобарвним пірєм. Статуа богинї Гатгор, що стояла на домашнім вівтари, була зроблена з правдивого смараґду, котрий називано мафкат, а прочі поменші фіґурки божків, що стояли коло єї патронки, були з лазурового каменя, маляхіту, ахату і бронзу виложеного золотом. На єї столичку, при котрім она убирала ся, стояло множество коробок з мастями, мисочки з гебанового дерева і слоневої кости з дуже красною різьбою. Все то було дуже красно уложене та годилось зовсїм до поверховности Неферти.

Та й помешкане Бент-Анати відповідало також єї уродї.

Комнати були високі, просторі, а знадоба в них складала ся з дорогих але простих предметів. Долїшна часть стїн була виложена холодними кафлями з делїкатного білого і фіолетного фаянсу, кожда з них представляла зьвізду, а всї разом творили ґустовні фіґури. Висше в гору були стїни оббиті такою самою красною, темно зеленою материєю із Саіс, якою були покриті довгі софки, що стояли попід стїнами.

Плетені крісла і табурети стояли довкола великого стола, що стояв на серединї сеї комнати, до котрої приперало богато инших, котрі виглядали так само пишно і гармонійно але й показували зараз, що тота, котра тут мешкала, не любувала ся в дрібних прикрасах, а зато тим більше в красних ростинах, котрих чудні і рідкі окази були штучно уложені на сходцях, що виповняли кути кількох комнат, підчас коли в инших комнатах були они уложені в тих самих місцях на підставах зроблених в видї обелїсків з гебанового дерева. На тих обелїсках стояли дорогоцінні мисочки наповнені пахучими есенциями, в котрих всї Єгиптияни любували ся, а котрі лїкарі приписували до викаджуваня помешкань.

Єї спальня була поєдинча як би у якогось мужчини, і украшена лиш ростинами з широким листєм.

Бент-Анат любила передовсїм воздух і сьвітло.

Лиш коли стан сонця конче того вимагав, заслонювано вікна і двері занавісами, підчас коли в помешканю Неферти мусїло бути від рана аж до вечера темно як би в сумерку.

Княгиня підійшла до жінки Мени, котра ставувши на порозї поклонила ся їй низько, взяла єї правою рукою попід бороду, поцїлувала єї в єї делїкатне вузоньке чоло і сказала:

— Голубко солоденька! Преці раз приходиш непрошена до мене самотної? То перший раз, від коли мужчини вибрали ся знову на війну. Коли донька Рамзеса кличе, тогди годї неприйти і ти приходиш; але з власної волї...

Неферт подивила ся на ню великими заплаканими очима як би благала, а єї погляд мав таку силу, що Бент-Анат урвала свою бесїду і взявши єї за обі руки відозвали ся:

— Чи знаєш ти, у кого мусїли бути як раз такі очи як твої? Я гадаю, що тота богиня, з котрої сльоз виростали цьвіти, коли они накапали на землю.

Неферт спустила очи в долину і почервонївшись споглядала в землю та промовила з тиха:

— Я така нещаслива, що хотїла би, щоби ті очи на віки замкнули ся. — І при тім дві грубі сльози покотились їй по лици.

— Що се тобі стало ся, моя любко? — спитала княгиня з чувством і пригорнула єї до себе мов би хору дитину.

Неферт оглянула ся трівожливо за церемонником і женщинами, що увійшли були з нею до комнати, а Бент-Анат зрозуміла той знак та попросила свою двіреку службу, щоби вийшла, а коли лишила ся сама зі своєю засумованою приятелькою, відозвала ся до неї:

— Ну скажи! Чого сумує твоє серце? Звідки той смуток на тім так миленькім як у дитини личку? Кажи, а я буду тебе розважати; ти мусиш знову стати веселою і безжурною, моя птичко!

— Твоя птичка! — повторила Неферт а в єї очах заблисло щось як би якесь невдово

Праці належать присилати до головного Виділу Тов. „Просьвіта“ у Львові в речинци двох років від дня нинїшного оголошеня і то так, що твір має бути без підпису а власноручний підпис має бути поміщений в осібній запечатаній коверті.

Принятий твір зістає власностию автора, але друкуючи его автор мусить придержувати ся повисших условин.

За головний Виділ Тов. „Просьвіта“

У Львові дня 3 марта 1902 р.

Др. Кость Левицкий, заступник голови.

Ол. Темницкий.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Париж 30 марта. Др. Лейде сказав комітетови приятелїв Бурів, що теперішнї переговори в справі мира розпочали ся поправдї на жадане Кіченера.

Льондон 30 марта. Дня 24 с. м. побили Бури Анґлїйцїв коло Реностерталь і взяли 28 Анґлїйцїв до неволї, але зараз їх випустили.

Земунь 30 марта. Угорска полиция видалила з краю брата звістного Алявантича а по правдї Міленковича, що хотїв в Шабци в Сербії викликати революцию, а також і якогось сербского монаха Саву Ґрбєвича за аґітациї против сербскої династиї.

Константинополь 30 марта. Власти тутешнї дістали звістку, що богато вірменьских революционерів, котрі перебували в Перзиї, вибрались на перско-турецку границю, щоби перейти до Туреччини і там викликали ворохобню.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

---

15 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в видї листової марки, величина 60 × 27 мілїметрів, ритованих на стали одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з рекомендованем 15 кр. Адміністрация „Народної Часописи“.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ лiквiдацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

лене. — Добре робиш, коли так мене прозиваєш, бо я й не заслужила собі на лїпшу назву; таж я, від коли жию, все приставала на то, щоби зі мною обходили ся як би з якою забавкою.

— Алеж Неферто, ти як би не тота сама! — відозвала ся Бент Анат; — чи то тота моя лагідна, люба мрійниця?

— То самісеньке таке слово, якого менї потреба — сказала на то Неферт. — Я спала та мрила і мрила, аж мене Мена збудив, а коли він поїхав, то я знову заснула і ось жила в мріях цїлих два роки, але нинї розбудили мене з тих мрій і то так люто, що не зможу вже знайти спокою.

Коли так Неферт говорила, котились по єї лици грубі сльози одна за другою.

Бент-Анату, то, що она виділа і чула, тронуло так глубоко, як би жінка Мени була єї власною дитиною, котру стрітило якесь нещастє. Зі щирою любовію потягнула молоду жінку за собою на софку, сїла собі коло неї і не дала їй спокою, аж она роскрила перед нею всю свою душу.

З донькою Катуті стало ся в послїдних хвилях таке, як з тим, що слїпий народив ся, а нараз провидїв. Він дивить ся на сьвітло сонця і на всю твар довкола себе, але проміне сонця ловить єго за очи, а ті нові форми, котрих він в души здогадував ся і за ними шукає, страшать і мучать єго. Нинї перший раз спитала она себе саму, чому то єї мама а не она сама має завідувати домом, коли то прецї єї називають господинею [3]), а на то знайшла ся така відповідь: „Бо Мена гадає, що ти не здібна мислити і дїлати“. — Він називав єї нераз рожечкою, а она то й відчувала, що з неї нїчо більшого і лїпшого, як хиба лиш цьвітка, що росте і вяне та лиш красками свого листечка звеселяє око.

— То певно — говорила она до Бент-Аната — що моя мати мене любить, але она майном мого мужа зле завідувала, дуже зле, а я нуждення спала та мріла о Менї і не виділа нїчого та не чула нїчого, що дїяло ся з єго, з нашим майном. Тепер моя мати побоюєсь Мени, а коли хтось когось боїть ся, так каже мій вуйко, того він не може любити, а коли хтось когось не любить, то готов все зле о нїм повірити. Так і она слухає всего того, що люди на Мену виговорюють та доносять їй, мов би то він вже мене покинув а взяв собі якусь чужу жінку до свого намету. Але то все неправда і чиста брехня, а я неможу і не хочу подивитись мамі в очи, коли она з'огиджує та збезчещує то одно однїсеньке, що ще менї лишило ся, що держить мене на сьвітї і що єсть воздухом і кровю мого житя: ту любов, ту горячу любов для мого мужа.

Бент-Анат через цїлий час не відозвала ся анї слонечком, лиш слухала. Посидїла якийсь час мовчки коло неї а відтак відозвала ся:

— Вийдім до альтани! Там я тобі скажу, яка моя думка а Тот може натхне моє серце якою помічною радою. Я тебе люблю і знаю тебе добре, а хоч я й не мудра, то все-таки очи у мене отверті а рука готова до дїла. Возьмиж ся мене за руку і ходи тепер до альтани!

(Дальше буде).

[3]) Господиня — то був звичайний титул жінок єгипетских вельмож.

Рух поїздів зелїзничних

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козова
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стрижа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Равя, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брюхович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина. Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брюхович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·12	„ Брюхович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7·25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск. Бродів з гол. двірця
	11·25	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходять		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брюхович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брюхович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брюхович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{10}/_{9}$ до $^{15}/_{9}$
	8·50	„ Брюхович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Симока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-российского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї. Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку российскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Карачї'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвідо Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лєксикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиЙ).

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).